

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Vilhelmus dux Luneburgensis, Henrici filius, cum ecclesia Bremensi luctamen habuit non paruum: Ingressus fines diœcesis, ferro & flammis omnia deformatuit, prædam abduxit. Vicissim ministeriales ecclesia, ducatum conterminum ingressi, talionem reddere curabant. Sed tum ille secundam faciens profectiōnem in diœcēsim, ad eam vastitatēm redēgit, captis aliquot ex militaribus, ut facile compelleret ad aquas secum conditiones venire. Quæ res plurimū fuit impedimento ducibus Slesvici, bello in regem Danie, quod gerebant, administrando. Nam Henricus ipse & wilhelmo tum in Bremenses tulit suppetias. Sed ut Danorum regi auxilijs propinquorum suorū occurreret, submisit amicos, qui rem interceptam & quis conditionibus in Verdensi ciuitate penitus transigentes complanārunt, ut arma in Danorum regem cumulatiū verterentur. Fridericus quoq; Brandenburgensis, nunc beneficio Sigismundi marchio, descendens in suam ditionem, reperit eam tumultuantē ex prædonum incursionibus, qui in arce Garlese habuēre, ut ferebant, receptacula: In doluit princeps bonus, in suis finib; eam vigere improbitatem, armatis in eam copijs, duxit ad obsidēdam eam arcem, obtinuitq;. Nō & quis adspexere oculis principes Magnopolenses suæ ditionis terminos ingredi alienum principem: sed erant hæ causæ, quas improbare nemo reſe potuit. Persequutus est enim publicos hostes, ubi cuncte reperit. Oppidum Ketter Angermunde, quod nomen traxit ex multitudine olim ibi demorantium hereticorum: Erat autem ditionis ducum Stetinensium: marchio idem quibuscunque ex causis inuasit, cepit, & in suam redēgit ditionem, multis in eo captis

*captis militaribus, qui defendendi eius gratia inerant,
Hæc primordia eius stirpis principum de Nurenber-
ga marchionum, multis præclaris facinoribus inge-
sum fecere, ut finis fieret solitarum per eam prouinciam
incursionum,*

C A P V T . V.

Ericus inferioris dux Saxonie, iam multis rebus
factus odiosus vicinis suis, & præcipue vicini vir-
ibus, quod arcem Bergerdorpe pignori Lubicensibus à
patre obligatam, non numerata pecunia, receperit: quod
oppidum Molne expugnauerit: super omnia, quod fa-
uorem impendere diceretur grassatoribus publicarum
viarum: cùm de arce Bergerdorpe sub aquis ponte, qui
non videretur, facto, retrorsum descenderent, antro-
sum vidente nemine, & per condensa nemora abirent
vias publicas, vt insidiarentur: captos in vijs mercato-
res, opertis eorum oculis, circunduxere, quasi multam
viam abirent, cùm gyrantes manerent in vicino. Re-
ptacula habuérē in saltibus occulta, vbi ysq; ad exaction-
em plenam captos emungerent, & noctū perducentes
in deuia, abire sinebant iam emunctos, si tamen euade-
rent postas insidias. Eius generis machinas multas pro-
comptis habuérē vicinarum urbium ciues. Ex condi-
cto Lubicenses & Hamburgenses, aliquot conductis si-
pendio militibus, & in supplementum ciuib; ac merca-
toribus per armatis, octingentorum equitum, trium mil-
lium peditum agmen eduxere: contenderuntq; in oppi-
dum ad arcem Bergerdorpe: nec potuit obſtare diu-
tantis viribus. Ingressi, prædā permisere militibus: inde
ad arcem oppugnandam duxere, bombardis & machinis
sine requie sequentibus per quatriduum. Continuerunt
qui intus fuere arcis custodes, & vallis muniti, diu con-

tem-

